

מסכת סנהדרין

פרק ח משנה ד

הָיָה אָבִיו רוֹצֵה וְאִמּוֹ אֵינָהּ רוֹצֵה, אָבִיו אֵינוֹ רוֹצֵה וְאִמּוֹ רוֹצֵה,
אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה בֶן סוֹרֵר וּמוֹרֶה, עַד שֶׁיְהִי שְׁנֵיהֶם רוֹצִים. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם לֹא הָיְתָה אִמּוֹ רְאוּיָה לְאָבִיו, אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה בֶן
סוֹרֵר וּמוֹרֶה. הָיָה אֶחָד מֵהֶם גֵּדֵם אוֹ תִּגַּר אוֹ אֶלֶם אוֹ סוּמָא אוֹ
חֵרֶשׁ, אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה בֶן סוֹרֵר וּמוֹרֶה, שְׁנָאֵמַר (דְּבָרִים כ"א)
וְתִפְשׂוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ, וְלֹא גִדְמִין. וְהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ, וְלֹא תִּגְרִין.
וְאָמְרוּ, וְלֹא אֶלְמִין. בְּנֵנוּ זֶה, וְלֹא סוּמִין. אֵינָנוּ שֹׁמְעִים בְּקִלְנוּ,
וְלֹא תִרְשִׁין. מִתְרִין בּוֹ בְּפָנֵי שְׁלֵשָׁה וּמִלְקִין אוֹתוֹ. תִּזְרֹר וְקִלְקֹל,
נִדּוֹן בְּעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה. וְאֵינוֹ נִסְקָל עַד שֶׁיְהִי שֵׁם שְׁלֹשָׁה
הָרָאוּשׁוֹנִים, שְׁנָאֵמַר (שם) בְּנֵנוּ זֶה, זֶהוּ שְׁלֹשָׁה בְּפָנֵיכֶם. בָּרַח
עַד שֶׁלֹּא נִגְמַר דִּינוֹ וְאַחֵר כָּף הַקִּיף זָקוֹן הַתְּחִתוֹן, פְּטוּר. וְאִם
מִשְׁנֵגְמַר דִּינוֹ בָּרַח וְאַחֵר כָּף הַקִּיף זָקוֹן הַתְּחִתוֹן, חַיִּב:

